

34 Plakalı Liboş Maganda Kültürü

İçeriği Yazan: [Faruk HAKSAL](#) [1] Zaman: Pzt, 05/07/2010 - 15:30

Dikkat ettiniz mi, bilmiyorum; trafik kurallarının dışında seyreden “uyanık”  of rler, genellikle “34” plakalı araçları kullananların arasından çıkıyor...

Bir sıkı ıklık anında en sağdaki emniyet  eridini kullananlar onlar.

Kuyru a girilmesi gereken bir yerde, kenardan kenardan se irtip,   -be  arabalık bir mesafeyi kazanabilmek uğruna türlü çeşitli akrobasilere direksiyon kıranlar yine onlar...

Bir “birey” olarak sizi, haklarınızı ve can g venli inizi hiçe sayanlar yine onlar; yine onlar...

Ve onlar, çoğunlukla Türkiye’nin kalbi olarak nitelenen o kocaman “metropol-taşra” kentimizde ya ıyor...

Ülkemizin bu “en taşra” kenti içinde geçerli olan toplumsal kurallar, biraz garip, az biraz mayhoş ve hayli vahşi!..

Trafik düzeni de öyle, insan ilişkileri de; yasalardan süzülen kurallar bütünü de...

Eskiler, “adabı muaşeret” kaideleri derdi ortak toplumsal paydayı oluşturan bu kurallar bütününe... Şimdi toplumsal değerler deniyor.

Deniyor ve o noktada kalınıyor... Yani hiçbir kurala uyulmuyor, hiçbir değer hayata geçirilmiyor; sindirilmiyor.

İnsani değerler bronşit olmuş, öksürük, tıksırık içinde.

“İnsan, insanın kurdu olmuş,” telaşlı ve gergin bir devinim içinde...

Yuvarlanıp gidiyor “Büyük-Şehir,” tarihin dibindeki metruk yerine...

Bu öksürük ve tıksırık içindeki yuvarlanışa, neo-liberalizmin [yani emperyalizmin; yani sömürücülüğün; yani hortumculuğun] kalem-silahşorları “dynamizm” diyorlar.

- Kapitalizm insanı dynamik kılıyor!.. Ve topluma dynamizm getiriyor, buyuruyorlar.

Doğrudur.

Bir uçurumun kenarından yürüdüğünüzü düşünün.

Bütün bedeniniz pür dikkat kesilir. Rehavete kapılmış yüzünüz gerilir; adaleteriniz dirileşir, gözleriniz keskinleşir ve aklınız alarma geçer...

Niçin?

Çünkü, tehlikedesinizdir!..

Çünkü bedeniniz, kendisini korumak için alarma geçmiştir...

Bu hal bir dynamizm mi?

Evet!..

Ancak, bu dynamizm gerginliğinden nereye varılabilir?

İnsanın kendisini, kendi davranışlarının sonuçlarından korumak için alarma geçirmesi... Kendi yarattığı tehlike ortamının ortasında kendisini koruma gerginliği içinde yaşantısını sürdürmesi, amaçlanacak bir durum mudur?..

Tehlike karşısındaki teyakkuş durumu içinde bir insanın mutlu olabileceğine ihtimal verebiliyor musunuz?..

Sürekli ve amansız bir yarış içinde uçurumun en kenarında yürümeye çalışmanın özenilecek nesi vardır?

Ülkenin bu “en” taşra kenti, Türkiye’ye giydirilmek istenen elbisenin maketidir.

“Yeni Dünya Düzeni” denen acı formül, bu kocaman kentimizde prova edilmekte ve itina ile yetiştirilen yerel “uyanık”lar vasıtasıyla da ülke

geneline zerk edilmeye çalışılmaktadır.

Bu acımasız düzen içinde “öteki” insan, yarışılacak, mal satılacak, üstünden atlanılarak sırtı mindere yapıştırılacak bir rakip ya da müşteridir...

İnsan, tam anlamı ile bir diğèrinin “kurt”u durumundadır...

Ondan daha önde olmak, onu geçmek, ona çelme takmak, onu yemek, yok etmek...

İşte Özal’dan sonra her geçen gün daha da ilmine varılan “yapay” dinamizmin aslı ve esası budur...

Sözünü ettiğimiz bu “dinamizm,” tüm güç ve enerjisini, dizginlerinden boşanmış hıristan ve adına neo-liberalizm denilen bu ilkel ve vahşi “kapışma ideolojisi”nden almaktadır.

- Bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler!..

İşte kapitalizmin temel felsefesi budur!

Neyi bırakıyoruz?..

İnsanı, “öteki” insanların üzerine mi salıyoruz?..**- Bırakınız çalsınlar; bırakınız ısırınsınlar!..**

Hayır, böyle bir düzen olamaz...

Gücü elinde bulunduran her dilediğini yapabilecek... Hem kitabı kendi yazacak ve hem de yaptıklarının kitaba uygunluğunu kendisi denetleyecek!..

Irak’ı işgal edip, tarihin en kanlı seri-cinayetlerini işleyecek... Ve sonra cinayet mahalline çok uluslu şirketlerini gönderip, taş taş üstünde bırakmadığı bir ülkeyi “bedeli karşılığında” imar etmekten söz edecek...

İnsanoğlu, dinin yaptırımlarıyla, toplumsal değerlerle, ekonomik tedbir ve yöntemlerle ve son olarak da yasalar aracılığı ile “dizginlenmesi gereken,” doğanın en tehlikeli “yaratığı”dır...

Bu tehlikeli yaratığı, dizginlerinden boşalttığınız zaman, onun sadece vahşi ve ilkel yüzünü görmüş ve bu vahşi gücü kamunun güvenliği ile karşı karşıya ve göğüs göğüse getirmiş olursunuz... Ve sonra, zincirlerin boşaltılmış bu insan topluluğu ile birlikte yaşayabilmek için, dişe diş bir mücadeleyi sürdürmek zorunda kalırsınız...

Böyle bir yaşamı sürdürmek ise, ancak, ahlak, sanat, estetik, erdem, dayanışma, yardımlaşma, sevgi, özveri ve benzeri kavramları buruşturup, bir çöplüğe atmakla mümkün olabilir...

Ancak, neyse ki, defoları da olsa, görünüşte demokratik bir toplumda yaşıyoruz...

Ve kısmen de olsa, seçme hakkımız var.

Ama işte bütün sorun, bu hakkı doğru yönde kullanabilmekte...

Faruk.Haksal@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

- [Toplumsal](#) [2]

Kaynak URL (02/05/2024 - 21:13 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/34-plakali-libos-maganda-kulturu>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/faruk-haksal>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>